

Камбуровъ. Разбира се. Нѹжно е малко повече самообладание.

Живковъ. Азъ ви казвамъ, затова бързахъ толкова. Взимайте мърки.

(Влиза Стефка и Недѣля)

Стефка. У дома правиха обискъ.

Недѣля. И у насъ,

Стефка. Азъ нали ви казахъ да се оставите отъ това „Всичко мога“.

Шайновъ. Е. добре де! Като сж правила, че какво! Има луди има и мждри!

Камбуровъ. (Къмъ жена си) Вземаха ли нѣщо?

Недѣля. Само нѣколко писма.

(Чуватъ се бързи стѹпки по стълбата. Илиза Дауловъ съ единъ стражаръ)

Дауловъ. Извинявайте господа. Тоя пжть не идвамъ за сюжети. Длъженъ съмъ да ви събща, че тримата съдружници на Всичко мога сте арестувани.

Шайновъ. Тая комедия, господинъ Дауловъ не ми се харесва.

Дауловъ. Никаква комедия господинъ Шайновъ. По-рано идвахъ само да направя огледъ и да разбера. Така прави всѣка добра полиция. И както виждате тоя пжть азъ влѣзохъ при васъ безъ да звъня.

Шайновъ. Ако това е сериозно—то е непочтенно.

Дауловъ. За тайния полицаи тая непочтеность е достоинство.

Шайновъ. (Съобразилъ) Елате оттаткъ да ви кажа нѣщо.

Дауловъ. Късно е, господинъ Шайновъ Нищо не може да ви спаси.